

VERONA

Me n'he vingut a morir a Verona
Així com fan nefrats els elefants
Que amb tristos brams i cansament antic
Tornen al lloc de la seva naixença
Per a morir com al ventre matern
Segons m'ha dit un veí que en sap molt.

Ha amanegut un jorn com una vela
Alt com un pi de redonar solar
O detrurer com exemplar xiprer.

Ho miro tot com darrera uns cristalls
Em note el cor molt petit al seu lloc.
Jo he vingut per a morir només
I veig per tot motius de vida encara.

Andrés Estellés, Vicent. "Verona"